

Valsts ieņēmumu dienests

Talejas iela 1, Rīga, LV-1978, tālr. 67122689, e-pasts vid@vid.gov.lv, www.vid.gov.lv

UZZIŅA

Rīgā

23.03.2021.

Uz 25.02.2021. Nr. b/n

Fiziskai personai
Paziņošanai EDS

Par uzziņas sniegšanu

Valsts ieņēmumu dienests ir izskatījis fiziskās personas, personas kods (...) (turpmāk – Iesniedzēja), 2021.gada 25.februāra iesniegumu par uzziņu (turpmāk – iesniegums) un sniedz šādu uzziņu.

Iesniedzēja lūdz Valsts ieņēmumu dienestu sniegt uzziņu par Iesniedzēju interesējošiem jautājumiem.

Faktu apraksts.

Iesniedzējai ir nodoms kā fiziskai personai reģistrēties kā mikrouzņēmuma nodokļa maksātājai, lai nodarbotos ar saimniecisko darbību, kas atbilst *NACE* kodam 5311 02.

Šajā sakarā Iesniedzējas jautājumi:

1. Lai veiktu saimniecisko darbību un maksātu mikrouzņēmuma nodokli, vai Iesniedzējai ir iespēja izmantot savus privātpersonas norēķinu kontus bankā, vai arī šai saimnieciskajai darbībai ir nepieciešams atsevišķs norēķinu konts bankā?

2. Laikā, kad Iesniedzēja kā patentmaksas maksātāja sniedza pakalpojumus, Iesniedzējas rīcībā bija Valsts ieņēmumu dienestā reģistrētas kvīšu grāmatiņas. Vai pēc saimnieciskās darbības uzsākšanas kā mikrouzņēmuma nodokļa maksātāja Iesniedzēja varēs izmantot šīs pašas kvīšu grāmatiņas, vai arī būs nepieciešamība iegādāties kases aparātu?

3. Vai Iesniedzējai būs jāsniedz Valsts ieņēmumu dienestā atskaites par izdevumiem saistībā ar saimniecisko darbību? Iesniedzēja iesniegumā norāda, ka jautājums saistīts ar faktu, ka saimnieciskās darbības izdevumi neietekmē valsts budžetā maksājamā nodokļa apmēru.

4. Vai no mikrouzņēmuma nodokļa, kuru Iesniedzēja maksās valsts budžetā, kāda daļa tiks uzkrāta Iesniedzējas pensijas kapitālā un cik liela daļa tā būs?

5. Šobrīd Iesniedzēja izīrē divus Iesniedzējai piederošus dzīvokļus, un Iesniedzēja ir reģistrējusi gan abus īres līgumus Valsts ieņēmumu dienestā, gan saņēmusi Valsts ieņēmumu dienesta atļauju neregistrēties kā saimnieciskās darbības veicējai un maksāt iedzīvotāju ienākuma nodokli 10 % apmērā. Vai fakts, ka Iesniedzēja reģistrēsies kā saimnieciskās darbības veicēja un mikrouzņēmuma nodokļa maksātāja, ietekmēs šīs iepriekš izsniegtās atļaujas maksāt 10 % ienākuma nodokli no saņemtās dzīvokļa īres maksas?

Valsts ieņēmumu dienests, izvērtējot Iesniedzējas iesniegumā ietverto faktu aprakstu, no minētajiem faktiem izrietošus konkrētus jautājumus, atbildes uz kuriem ir atkarīgas no to juridiska vērtējuma, sniedz šādu uzziņu.

Atbildot uz iesnieguma trešo un pirmo jautājumu, sniedzam šādu atbildi.

Likuma “Par grāmatvedību” 1.pantā noteikts, ka likums attiecas uz komersantiem, kooperatīvajām sabiedrībām, ārvalstu komersantu filiālēm un nerezidentu (ārvalstu komersantu) pastāvīgajām pārstāvniecībām, biedrībām un nodibinājumiem, politiskajām organizācijām (partijām) un to apvienībām, reliģiskajām organizācijām, arodbiedrībām, iestādēm, kuras tiek finansētas no valsts budžeta vai pašvaldību budžetiem, uz valsts vai pašvaldību aģentūrām, citām juridiskajām un fiziskajām personām, kas veic saimniecisko darbību (turpmāk – uzņēmums).

Tātad fiziskajai personai, kas veic saimniecisko darbību, ir pienākums kārtot grāmatvedību.

Kārtību, kādā fiziskā persona kārtot grāmatvedību vienkāršā ieraksta sistēmā, reglamentē Ministru kabineta 2007.gada 20.marta noteikumi Nr.188 “Kārtība, kādā individuālie komersanti, individuālie uzņēmumi, zemnieku un zvejnieku saimniecības, citas fiziskās personas, kas veic saimniecisko darbību, kārtot grāmatvedību vienkāršā ieraksta sistēmā” (turpmāk – noteikumi Nr.188).

Noteikumu Nr.188 4.punktā noteikts, ka persona saimnieciskās darbības ieņēmumus un ar to gūšanu saistītos izdevumus reģistrē (ieraksta) saimnieciskās darbības ieņēmumu un izdevumu uzskaites žurnālā. Žurnālu var kārtot papīra reģistra veidā vai elektroniski. Persona, kas ir iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātāja, ierakstiem izmanto iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātāja žurnālu (1.pielikums). Persona, kas ir mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja, ierakstiem izmanto mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja žurnālu (2.pielikums).

Kārtojot grāmatvedību vienkāršā ieraksta sistēmā, ieņēmumus uzskaita pēc kases principa – ieņēmumus tad, kad tie ir saņemti, bet izdevumus – tad, kad tie ir izdarīti. Ierakstus žurnālā izdara hronoloģiskā secībā.

Noteikumu Nr.188 4.¹ punktā noteikts, ka persona saimnieciskās darbības ieņēmumus un ar to gūšanu saistītos izdevumus var neregistrēt žurnālā, ja tā savu saimniecisko darījumu nodrošināšanai veic tikai bezskaidras naudas norēķinus, šim nolūkam izmantojot atsevišķu maksājumu kontu, kuru tai atvēris personas maksājumu pakalpojumu sniedzējs Maksājumu pakalpojumu un elektroniskās naudas likuma izpratnē (turpmāk arī – kredītiestāde (banka)). Šādā gadījumā visi nepieciešamie dati par šīs personas saimnieciskajiem darījumiem, lai fiksētu nodokļu aprēķināšanai nepieciešamos datus, tiek iegūti, pamatojoties uz kredītiestādes (bankas) izsniegtajiem konta izrakstiem.

Noteikumu Nr.188 5.punktā noteikts, ka žurnālu sagatavo un ierakstus izdara tā, lai tajā ietvertā informācija saglabātos likumā “Par grāmatvedību” grāmatvedības reģistriem paredzētajā glabāšanas laikā.

Atbilstoši likuma “Par grāmatvedību” 10.panta pirmajā un otrajā daļā noteiktajam uzņēmuma attaisnojuma dokumentus, grāmatvedības reģistrus, inventarizācijas sarakstus, gada pārskatus un grāmatvedības organizācijas dokumentus sistemātiski sakārto un saglabā uzņēmuma arhīvā. Glabāšanas laiks inventarizācijas sarakstiem, grāmatvedības reģistriem un grāmatvedības organizācijas dokumentiem ir 10 gadi.

Likuma “Par nodokļiem un nodevām” 15.panta pirmās daļas 4.1.apakšpunktā un 5.punktā noteikts nodokļu maksātāju vispārīgs pienākums nodokļu kontroles pasākumu veikšanai nodrošināt nodokļu administrācijas pilnvarotajam pārstāvim piekļuvi jebkurai elektroniskā veidā vai papīra formā glabātajai ar saimniecisko darbību saistītajai informācijai un datu nesējiem, kas atrodas saimnieciskās darbības veikšanas vietā, ja šie datu nesēji satur informāciju par nodokļu maksātāja saimniecisko darbību, kā arī nodrošināt iespēju nodokļu administrācijai no attiecīgā datu nesēja nolasīt kontroles pasākumu veikšanai nepieciešamos ar saimniecisko darbību saistītos datus, kā arī ziņot par visiem saviem ienākumiem, pamatot nodokļu, nodevu un citu valsts noteikto maksājumu summu atbilstību normatīvajiem aktiem par valstij un pašvaldībām pienākošos summu aprēķināšanas un maksāšanas kārtību, uzrādot vai iesniedzot nodokļu administrācijas ierēdņiem (darbiniekiem) viņu pieprasītos dokumentus.

Tātad aizpildīts žurnāls nav jāiesniedz Valsts ieņēmumu dienestā, bet Iesniedzējai ir jānodrošina tā glabāšana 10 gadus. Savukārt, ja grāmatvedības uzskaitē tiek kārtota elektroniski, Iesniedzējai ir jānodrošina datu glabāšana 10 gadus. Turklāt nodokļu maksātāja vispārīgs pienākums ir izsniegt finansiālās un saimnieciskās darbības ieņēmumus un izdevumus apliecinošus attaisnojuma dokumentus un citus darbību apliecinošus dokumentus pēc nodokļu administrācijas pieprasījuma vai nodrošināt nodokļu administrācijas ierēdņim piekļuvi papīra formā vai elektroniskā veidā glabātajiem dokumentiem un informācijai.

Attiecībā uz iesniegumā uzdoto pirmo jautājumu par privātpersonas bankas kontu izmantošanu saimnieciskajā darbībā, informējam, ka, kārtojot grāmatvedību vienkāršā ieraksta sistēmā, nodokļu jomu un grāmatvedību reglamentējošie normatīvie akti nenosaka prasību saimnieciskajai darbībai izmantot atsevišķu bankas kontu.

Tomēr noteikumu Nr.188 9.punktā noteikts, ka personas skaidrās naudas atlikums kasē un bezskaidrās naudas atlikums kredītiestāžu (banku) kontos, kā arī saņemtās un izsniegtās naudas summas, kuras norāda žurnālā, ir nošķirtas no personiskajām vajadzībām izlietojamām naudas summām. Ja kredītiestādes (bankas) kontu izmanto ne tikai norēķiniem saimniecisko darījumu nodrošināšanai, žurnālā norāda visas šajā kontā saņemtās un no tā izsniegtās naudas summas. Naudas summas, kas gūtas ārpus saimnieciskās darbības un izlietotas personiskajām vajadzībām, ja tās ir nošķirtas no saimnieciskajā darbībā iegūtajām un izlietotajām naudas summām, žurnālā neieraksta.

Tādējādi, lai nodrošinātu, ka naudas summas, kas gūtas ārpus saimnieciskās darbības un izlietotas personiskajām vajadzībām, ir nošķirtas no saimnieciskajā

darbībā iegūtajām un izlietotajām naudas summām, tomēr iesakām Iesniedzējai saimniecisko darījumu naudas plūsmas izsekojamībai nošķirt un izmantot atsevišķu bankas kontu, kurā tiek veikti tikai ar saimniecisko darbību saistīti darījumi. Vēršam uzmanību, ka tikai tādā gadījumā žurnālā var nenorādīt naudas summas, kas gūtas ārpus saimnieciskās darbības un izlietotas personiskajām vajadzībām (piemēram, maksājumus privātām vajadzībām).

Atbildot uz iesnieguma otro jautājumu, sniedzam šādu atbildi.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2014.gada 11.februāra noteikumu Nr.96 “Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība” (turpmāk – noteikumi Nr.96) 3.punktu, lai nodrošinātu nodokļu un citu maksājumu reģistrāciju, nodokļu maksātājiem par darījumiem saņemtā samaksa skaidrā naudā, ar maksājumu kartēm vai citiem maksājuma apliecinājumiem (dāvanu kartes, čeki, taloni un tamlīdzīgi apliecinājumi par to, ka tiek veikts norēķins par darījumu) jāreģistrē, izmantojot nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektroniskās ierīces un iekārtas – kases aparātus, hibrīda kases aparātus, kases sistēmas, specializētās ierīces un iekārtas.

Atbilstoši noteikumu Nr.96 8.punktam kases aparāta, hibrīda kases aparāta, kases sistēmas, specializētās ierīces vai iekārtas lietotājs (turpmāk – lietotājs) ir nodokļu maksātājs, kas veic saimniecisko darbību un tā nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanai lieto kases aparātu, hibrīda kases aparātu, kases sistēmu, specializēto ierīci vai iekārtu.

Saskaņā ar noteikumu Nr.96 63.punktu nodokļu maksātāji par darījumiem saņemto samaksu apliecina ar darījumu apliecinošu dokumentu – ar kases čeku vai šo noteikumu 82., 82.¹, 82.², 84. un 85.punktā minētajos gadījumos ar numurētu un Valsts ieņēmumu dienestā reģistrētu kvīti (turpmāk – reģistrētā kvīts) vai ar elektroniski sagatavotu kvīti ar Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmā ģenerētu numuru (turpmāk – elektroniski sagatavotā reģistrētā kvīts), vai ar numurētu un Valsts ieņēmumu dienestā reģistrētu biļeti (turpmāk – reģistrētā biļete), vai ar citu šajos noteikumos noteiktu samaksu apliecinošu dokumentu.

Noteikumu Nr.96 82.1.apakšpunktā minētajos gadījumos kā darījumu apliecinošs dokuments pēc darījuma partnera pieprasījuma izsniedzama reģistrētā kvīts.

Iesniedzēja iesniegumā norāda, ka ir nodoms kā fiziskajai personai reģistrēties kā mikrouzņēmumu nodokļa maksātājai, lai nodarbotos ar saimniecisko darbību, kas atbilst NACE kodam 5311 02.

Ministru kabineta 2017.gada 23.maija noteikumu Nr.264 “Noteikumi par Profesiju klasifikatoru, profesijai atbilstošiem pamatuzdevumiem un kvalifikācijas pamatprasībām” pielikuma “Profesiju klasifikators” 727.2.apakšpunktā noteikts, ka profesijas kods 5311 02 atbilst atsevišķās grupas “5311 Bērnu aprūpes darbinieki” profesijai – guvernants.

Tātad vēršam uzmanību, ka iesniegumā norādītais kods 5311 02 ir profesijas kods, nevis NACE kods.

Noteikumu Nr.96 82.1.1. un 82.1.3.apakšpunktā noteikts, ka nodokļu maksātāji, saņemot samaksu par darījumiem skaidrā naudā vai ar maksājumu kartēm, vai izmantojot mobilās lietotnes, nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanai

var nelietot kases aparātus, hibrīda kases aparātus, kases sistēmas, specializētās ierīces vai iekārtas, darījumu apliecinot ar šo noteikumu 71.punktā minētajā kārtībā noformētu reģistrēto kvīti pēc darījuma partnera pieprasījuma par ārpus pastāvīgās darbības vietas (struktūrvienības) sniegtajiem pakalpojumiem un par pastāvīgajā darbības vietā (struktūrvienībā) sniegtajiem pakalpojumiem, ja tajā vidējie skaidrās naudas ieņēmumi mēnesī nepārsniedz sešas minimālās mēneša darba algas.

Tātad, ja Iesniedzēja plāno sniegt pakalpojumus ārpus tās pastāvīgās darbības vietas (struktūrvienības), Iesniedzējai ir piemērojams noteikumu Nr.96 82.1.1.apakšpunkts. Savukārt, ja Iesniedzēja plāno sniegt pakalpojumus pastāvīgajā darbības vietā (struktūrvienībā), ja tajā vidējie skaidrās naudas ieņēmumi mēnesī nepārsniedz sešas minimālās mēneša darba algas, Iesniedzējai ir piemērojams noteikumu Nr.96 82.1.3.apakšpunkts. Iesniedzējai minētajās darbības vietās saņemtā samaksa par sniegtajiem pakalpojumiem ir jāapliecina ar reģistrēto kvīti pēc darījuma partnera pieprasījuma.

Savukārt, ja klients darījuma apliecinošo dokumentu (reģistrēto kvīti) nepieprasa, Iesniedzējai visa saņemtā samaksa grāmatvedībā jāuzrāda atbilstoši Ministru kabineta 2003.gada 21.oktobra noteikumos Nr.584 "Kases operāciju uzskaites noteikumi" noteiktajai kārtībai.

Iesniedzēja iesniegumā norāda, ka laikā, kad sniedza pakalpojumus kā patentmaksas maksātāja, tās rīcībā bija reģistrētās kvītis. Tātad, atbildot uz iesnieguma otro jautājumu, apstiprinām, ja minētās reģistrētās kvītis nav izlietas vai anulētas, tad neatkarīgi no tā, ka saimnieciskajā darbībā tiek veiktas izmaiņas attiecībā uz uzņēmējdarbības formu un nodokļa režīmu, Iesniedzēja šajā gadījumā var izmantot reģistrētās kvītis, ja Iesniedzējai nemainās saimnieciskās darbības nosaukums un/vai reģistrācijas numurs.

Savukārt noteikumu Nr.96 82.1.3.apakšpunkta otrajā un trešajā teikumā noteikts, ka vidējos skaidrās naudas ieņēmumus mēnesī aprēķina, trijos iepriekšējos kalendāra mēnešos gūto skaidrās naudas ieņēmumu kopējo summu izdalot ar trīs. Ja vidējie skaidrās naudas ieņēmumi mēnesī divus mēnešus pēc kārtas pārsniedz sešas minimālās mēneša darba algas, nākamā mēneša laikā nodrošina kases aparāta, hibrīda kases aparāta, kases sistēmas, specializētās ierīces vai iekārtas lietošanas uzsākšanu.

Tātad, ja Iesniedzējai par pastāvīgajā darbības vietā (struktūrvienībā) sniegtajiem pakalpojumiem vidējie skaidrās naudas ieņēmumi mēnesī divus mēnešus pēc kārtas pārsniegs sešas minimālās mēneša darba algas, tad nākamā mēneša laikā Iesniedzējai ir jānodrošina kases aparāta, hibrīda kases aparāta, kases sistēmas, specializētās ierīces vai iekārtas lietošanas uzsākšana.

Atbildot uz Iesniedzējas piekto jautājumu, paskaidrojam.

Atbilstoši likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.panta 1.¹ daļai par fiziskās personas saimniecisko darbību ir uzskatāma jebkura darbība, kas vērsta uz preču ražošanu, darbu izpildi, tirdzniecību un pakalpojumu sniegšanu par atlīdzību. Saimnieciskā darbība ietver arī ar uzņēmuma līguma izpildi saistīto darbību, profesionālo darbību, nekustamā īpašuma apsaimniekošanu, komercaģenta, māklera un individuālā komersanta darbību, kā arī fiziskās personas īpašumā esoša individuālā uzņēmuma (arī zemnieka un zvejnieka saimniecības) darbību.

Atbilstoši likuma “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” 11.panta pirmajā daļā noteiktajam fiziskās personas ienākums no saimnieciskās darbības tiek aprēķināts kā šajā pantā noteikto ieņēmumu un ar to gūšanu saistīto izdevumu starpība.

Tomēr likuma “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” 11.panta divpadsmitajā daļā noteikts, ja maksātājam nerodas saimnieciskās darbības izdevumi vai tie ir nebūtiski, maksātājs, gūstot ienākumu no īpašuma [iznomājot vai izīrējot nekustamo īpašumu (arī pārdodot īres tiesības), nododot lietu tālāk apakšnomniekam vai apakšīrniekam, iznomājot kustamo mantu vai gūstot samaksu par dabas resursu izmantošanu vai izmantošanas aprobežojumiem] vai gūstot ienākumu no kustamas lietas atsavināšanas, kas atbilst tikai šā panta 1.³ daļas 2.punktam, var neregistrēties Valsts ieņēmumu dienestā kā saimnieciskās darbības veicējs. Šajā gadījumā maksātājs nav tiesīgs piemērot saimnieciskās darbības izdevumus un tajos iekļaut ar īpašuma uzturēšanu un pārvaldīšanu saistītos izdevumus, izņemot nekustamā īpašuma nodokļa maksājumus par attiecīgo nekustamo īpašumu. Maksātājs veic saimnieciskās darbības ieņēmumu uzskaiti. Saimnieciskās darbības ieņēmumus maksātājs hronoloģiskā secībā uzskaita ieņēmumu uzskaites reģistrā, kurā norāda ieraksta kārtas numuru, datumu, attaisnojuma dokumenta numuru un datumu, darījuma dalībnieku (fiziskās personas vārdu un uzvārdu, juridiskās personas nosaukumu), darījuma aprakstu, darījuma summu un citu nepieciešamo informāciju.

Atbilstoši likuma “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” 28.panta 8.punktā noteiktajam maksātāja pienākums ir piecu darbdienu laikā no līguma noslēgšanas dienas, kā arī no līguma darbības izbeigšanās dienas informēt par to Valsts ieņēmumu dienestu, ja viņš saimnieciskās darbības ienākumu nosaka atbilstoši šā likuma 11.panta divpadsmitajai daļai.

Tādējādi, ja nodokļa maksātājs vēlas izmantot likuma “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” 11.panta divpadsmitajā daļā paredzētās tiesības, Iesniedzējai ir pienākums par to informēt Valsts ieņēmumu dienestu.

Saskaņā ar likuma “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” 15.panta sestās daļas 3.punktu šā likuma 11.panta divpadsmitajā daļā minētajam ienākumam no īpašuma tiek piemērota 10 % likme.

Iesniegumā ietvertā informācija un Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā esošās ziņas liecina – Iesniedzēja ir informējusi Valsts ieņēmumu dienestu, ka gūst ienākumu no īpašuma izīrēšanas atbilstoši likuma “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” 11.panta divpadsmitajai daļai.

Saskaņā ar Mikrouzņēmumu nodokļa likuma 1.panta 3.punktu mikrouzņēmums ir individuālais komersants, individuālais uzņēmums, zemnieka vai zvejnieka saimniecība, kā arī fiziskā persona, kas reģistrēta Valsts ieņēmumu dienestā kā saimnieciskās darbības veicējs, ja minētās personas nav reģistrētas pievienotās vērtības nodokļa maksātājas.

Saskaņā ar Mikrouzņēmumu nodokļa likuma 4.panta pirmo daļu personai ir tiesības Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrā vienlaikus ar iesniegumu par individuālā komersanta, individuālā uzņēmuma, zemnieka vai zvejnieka saimniecības ierakstīšanu Uzņēmumu reģistra attiecīgajā reģistrā pieteikties mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusa iegūšanai, apliecinot, ka pārskata gadā, kas atbilst mikrouzņēmumu nodokļa taksācijas periodam:

1) paredzamais apgrozījums nepārsniegs pievienotās vērtības nodokļa reģistrācijas sliekšni un mikrouzņēmums neplāno kļūt par reģistrētu pievienotās vērtības nodokļa maksātāju līdz pievienotās vērtības nodokļa reģistrācijas sliekšņa sasniegšanai;

2) mikrouzņēmums vēlas maksāt mikrouzņēmumu nodokli.

Atbilstoši Mikrouzņēmumu nodokļa likuma 4.panta trešajā daļā noteiktajam fiziskā persona, kas, uzsākot saimniecisko darbību, reģistrējas Valsts ieņēmumu dienestā kā saimnieciskās darbības veicējs un izvēlas būt mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs, vienlaikus ar reģistrācijas pieteikumu iesniedz pieteikumu, kurā norāda šā panta pirmajā daļā minēto informāciju.

Tādējādi, ja Iesniedzēja nolems nodarboties ar saimniecisko darbību, kas atbilst profesijas kodam 5311 02, Iesniedzējai ir jāreģistrējas Valsts ieņēmumu dienestā kā saimnieciskās darbības veicējai, norādot reģistrācijas pieteikumā, ka paredzamais apgrozījums nepārsniegs pievienotās vērtības nodokļa reģistrācijas sliekšni un mikrouzņēmums neplāno kļūt par reģistrētu pievienotās vērtības nodokļa maksātāju līdz pievienotās vērtības nodokļa reģistrācijas sliekšņa sasniegšanai un mikrouzņēmums vēlas maksāt mikrouzņēmumu nodokli.

Saskaņā ar Mikrouzņēmumu nodokļa likuma 2.panta trešajā daļā noteikto mikrouzņēmums, kas ir izvēlēties maksāt mikrouzņēmumu nodokli, vienlaikus par ienākumiem no saimnieciskās darbības nevar maksāt iedzīvotāju ienākuma nodokli vai samazināto patentmaksu.

Atbilstoši Mikrouzņēmumu nodokļa likuma 2.panta piektajā daļā noteiktajam šā panta trešās daļas nosacījums neattiecas uz mikrouzņēmumu nodokļa maksātāju, kas saimnieciskās darbības ienākumu nosaka saskaņā ar likuma “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” 11.panta divpadsmito daļu.

Tādējādi, ja Iesniedzēja reģistrēsies kā saimnieciskās darbības veicēja un mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja, kas atbilst profesijas kodam 5311 02, gūstot arī ienākumu no īpašuma izīrēšanas, atbilstoši likuma “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” 11.panta divpadsmitajai daļai Iesniedzējai saglabāsies tiesības maksāt 10 % iedzīvotāju ienākuma nodokli no saņemtās dzīvokļa īres maksas.

Reģistrējoties kā saimnieciskās darbības veicējai, Iesniedzēja, saņemot samaksu par nekustamo īpašumu īri, nevar piemērot noteikumu Nr.96 82.1.14.apakšpunktā noteikto atbrīvojumu, atbilstoši kuram, saņemot samaksu par darījumiem skaidrā naudā vai ar maksājumu kartēm, vai izmantojot mobilās lietotnes, nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanai var nelietot kases aparātus, hibrīda kases aparātus, kases sistēmas, specializētās ierīces vai iekārtas, darījumu apliecinot ar šo noteikumu 71.punktā minētajā kārtībā noformētu reģistrēto kvīti pēc darījuma partnera pieprasījuma, ja nodokļu maksātājs ir fiziska persona, kura veic saimniecisko darbību, gūstot ienākumu no īpašuma, un kura atbilstoši nodokļu jomu reglamentējošiem normatīvajiem aktiem var neregistrēt saimniecisko darbību.

Ja iesniedzēja reģistrēsies kā saimnieciskās darbības veicēja, tad, saņemot samaksu par nekustamā īpašuma īri, Iesniedzēja var piemērot noteikumu Nr.96 82.1.1. un 82.1.3.apakšpunktā noteikto atbrīvojumu no kases aparāta, hibrīda kases aparāta, kases sistēmas, specializētās ierīces vai iekārtas lietošanas, kā darījumu apliecināšanu dokumentu pēc darījuma partnera pieprasījuma izsniedzot reģistrēto kvīti.

Iesniedzēja ir tiesīga piemērot noteikumu Nr.96 82.1.3.apakšpunktā noteikto atbrīvojumu, ja pastāvīgajā darbības vietā (struktūrvienībā) vidējie skaidrās naudas ieņēmumi mēnesī (saņemtās samaksas par guvernanta un nekustamā īpašuma izīrēšanas pakalpojumiem kopsumma), kas tiek aprēķināti šajā apakšpunktā noteiktajā kārtībā, nepārsniedz sešas minimālās mēneša darba algas.

Sniedzot uzziņu, piemērotas šādas tiesību normas: likuma “Par grāmatvedību” 1.pants, 10.panta pirmā un otrā daļa, likuma “Par nodokļiem un nodevām” 15.panta pirmās daļas 4.¹ un 5.punkts, likuma “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” 11.panta 1.¹ daļa, pirmā un divpadsmitā daļa, 15.panta sestās daļas 3.punkts, 28.panta 8.punkts, Mikrouzņēmumu nodokļa likuma 1.panta 3.punkts, 2.panta trešā un piektā daļa, 4.panta pirmā un piektā daļa, Ministru kabineta 2007.gada 20.marta noteikumu Nr.188 “Kārtība, kādā individuālie komersanti, individuālie uzņēmumi, zemnieku un zvejnieku saimniecības, citas fiziskās personas, kas veic saimniecisko darbību, kārtu grāmatvedību vienkāršā ieraksta sistēmā” 4., 4.¹, 5. un 9.punkts, Ministru kabineta 2014.gada 11.februāra noteikumu Nr.96 “Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība” 3., 8. un 63.punkts, 82.1., 82.1.1., 82.1.3. un 82.1.14.apakšpunkts.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 101.panta ceturtajai daļai uzziņu var apstrīdēt augstākā iestādē. Ja augstākas iestādes nav vai tā ir Ministru kabinets, tad uzziņa nav apstrīdama. Tā nav pārsūdzama tiesā. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 1.panta otro daļu augstāka iestāde ir tiesību subjekts, tā struktūrvienība vai amatpersona, kas hierarhiskā kārtībā var dot rīkojumu iestādei vai atcelt tās lēmumu. Ņemot vērā, ka Valsts ieņēmumu dienestam attiecībā uz uzziņu apstrīdēšanu nav augstākas iestādes, šī uzziņa nav apstrīdama un pārsūdzama.

Ģenerāldirektore

I. Jaunzeme